

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quid, & quotuplex sit postulatio, & quomodo ab electione differat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

IX. Non potest consuetudine introduci, utin eadē Ecclesiā idem Canonicus, duos Personatus, duas Dignitates, vel duo Officia, vel canonicalem præbendam simul cum dignitate, personatu, aut officio, absque licentiā summi Pontificis habeat, cū talis consuetudo sit inimica sacris Canonibus, & de radice ambitionis, ac velut corruptela reprobetur in c. 1. b. t. in 6.

X. Nulla etiam est consuetudo, ut à Vicario Generali ad Episcopum appellati possit, cū unum idemq; sit utriusq; tribunal, e. z. b. t. in 6. nec consuetudo aliqua impedit potest, quo minus Legati Apostolicæ Sedis recipiantur, aut libere terras, ad quas destinantur, ingrediantur extravag. uni. b. t. inter com. cū justæ jurisdictioni Pontificiæ talis consuetudo graviter noceat.

T I T U L U S V.

DE POSTULATIONE PRÆLATORUM.

§. I.

Quid, & quotuplex sit Postulatio, & quomodo ab Electione differat.

Resp. 1. Postulationem propriè & strictè dictam, prout ab Electione differt, esse petitionem Collegij seu Capituli, sicutam à Superiori, ut ille, qui propter defectum, vel impedimentum Canonicum, de jure communi, ad Prælaturam, vel Dignitatem Ecclesiasticam eligi non potest, ad eandem permissionem admittatur, si tamen in canonicabilitate dispensare soleat superior: ut adeò postulatio introducatur in subsidium electionis; & præcipue tantum in his ab electione differt, quod hec iuri, quod acquirit legitimè electus, qui electionem admisit, postulatio vero gratia initiatur; quod electio sit de Persona habili, postulatio vero sit Persona de jure impedita; & quod denique electus in electionem absolute con-

sentire possit, postulatus vero tantum sub conditione dispensationis obtineatur.

Resp. 2. Duplicem esse postulationem, solemnem aliam, aliam non solemnem, sive simplicem; solemnis est, quæ fit à superiori super impedimento canonico, in quo potest ille, & solet dispensare, quam superiori responsum defivimus. Simplex, sive non solemnis est, quæ non tam in impedimentoo canonico dispensat, inhabilem habilitando, quam licentiam, ac facultatem à superiori v. g. petit, ne ledatur jus aliquod dñis; sic religiosus illegitimè natus, si ad Episcopatum assurgatur, solemniter, & non solemniter postulari debet, solemniter à Pontifice, ut cum eo, qui ratione natalium inhabilis est ad dignitatem Ecclesiasticam, super hac inabilitate dispensetur; non solemniter autem à Prælato suo, ut ne illi invito subtrahatur, qui ratione religiose obedientiæ illi subjectus est.

§. II. De

§. II.

De his, qui postulari possunt, & non possunt.

REF. i. Illos tantum postulari posse in genere, qui impedimento aliquo canonico impediuntur, quo minus eligi possint (cum enim in subsidium electionis sit postulatio propriè dicta, consequenter tantum illi propriè postulati possunt, qui non possunt eligi) non quidem omnes, sed qui inhabiles sunt, ut elegantur, propter defectum aliquem, in quo superior potest, ac solet dispensare, ut colligitur ex c. i. §. nos igitur. *juncta Gloss. V. Personam. b. t.* ne frustrane scilicet postulatio. Et hinc postulati non possunt ad Prælaturam, qui laborant publicâ morum infamia, aut in criminis aliquo, quo notati sunt, perseverant, vel qui omnino sunt illitterati, bigami, spuri ex damnato coitu nati, ut colligitur ex c. nisi cum pridem 10. §. *Persona verò de renunt. qui interdictum loci scienter, ac temere violavit c. i. b. t.* qui 27. etatis annum non attigerunt &c. nec postulati possunt Religiosi profecti ordinum mendicantium ad inferiores cathedralibus Ecclesiæ, aut ad monasteria extra suos ordines, ut pater ex exercitante uni. b. t. inter comm. : qui tamen vinculo alterius Episcopatus tenetur, etiamsi tantum confirmatus sit, quamvis eligi non possit in Episcopum, aut Archiepiscopum alterius Ecclesiæ, cum sit spirituali matrimonio primæ sue Ecclesiæ junctus, & sic incapax alterius matrimonij spiritualis contrahendi prius, quam à priore vinculo solvatur, postulati tamen potest à Pontifice, qui po-

test, & solet in casu necessitatis, aut magnæ utilitatis, dispensare, ut cum priore Episcopatu recente alium etiam Episcopatum recipiat postulatus, vel saltem priore dimisso, ad alium transleat, prout constat ex c. ult. b. t. & ex c. ult. de translat. Episc. Et quamvis Cardinalis S. R. E. non Episcopus, in Episcopum alicuius Ecclesiæ postulari debeat à summo Pontifice, postulatio tamen hujus, non est postulatio solemnis, cum nullo canonico impedimentoo prohibeat, quod minus eligi possit, sed postulatio simplex, sive non solemnis, ne scilicet Ecclesia universalis, cuius administrationem Pontifex habet, per talis Cardinalis absentiam, in sua Ecclesiâ particulati residere obligari, sua subtrahatur utilitas, quam ex hujus Cardinalis in Romana curia præsencia sperare potest: quo modo etiam Prælati Episcopo inferiores, quamvis simplici tæpè postulatione à suis Capitulis v. g. postulandi sint, rectissime tamen dicuntur eligi, & non postulari, cum nullo canonico impedimentoo impedianter, quo minus eligi possint.

§. III.

De Superiori, à quo fieri debeat Postulatio.

Fieri debet ab eo superiore postulatio, cuius est Prælati, si electus esset, confirmatio, si tamen super impedimentoo canonico ratione cuius sit postulatio, dispensandi licentiam habet (habet enim admissio postulationis, vim confirmationis, ergo ab eo fieri debet postulatio, à quo petenda foret Electi confirmationis) neque tamen ex obligatione justitiae admittere postulationem

G 2

con-